

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Sylvie Šiškeové a soudců Tomáše Kocourka a Evy Šonkové v právní věci žalobce: **R. H.**, zast. Mgr. Vratislavem Tauberem, advokátem se sídlem Lidická 960/81, Brno, proti žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, Praha 4, proti rozhodnutí žalované ze dne 29. 1. 2024, č. j. MV-202611-4/SO-2023, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 28. 2. 2025, č. j. 22 A 6/2024-65,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Žalobci **se vrací** zaplacený soudní poplatek za kasační stížnost ve výši **5 000 Kč**. Tato částka bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí k rukám jeho zástupce Mgr. Vratislava Taubera, advokáta se sídlem Lidická 960/81, Brno.
- IV. Ustanovenému zástupci žalobce Mgr. Vratislavu Tauberovi, advokátovi, **se přiznává** odměna za zastupování ve výši **12 269,40 Kč**, která mu bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

[1] Žalobce je státní příslušník Běloruské republiky. Ministerstvo vnitra podle § 44a odst. 3, § 35 odst. 3, § 37 odst. 2 písm. a) a § 56 odst. 1 písm. a) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, zamítlo jeho žádost o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu a toto povolení mu neprodloužilo, neboť žalobce nepředložil potřebné doklady.

[2] Žalobce podal proti rozhodnutí Ministerstva vnitra odvolání, které žalovaná zamítla rozhodnutím označeným v záhlaví. Proti rozhodnutí žalované se žalobce bránil u Krajského soudu v Brně, který žalobu zamítl.

[3] Žalobce (stěžovatel) v kasační stížnosti namítl, že krajský soud měl napadené rozhodnutí zrušit, neboť žalovaná řádně neposoudila, zda stěžovatel v řízení projevil dostatečnou procesní bdělost. Správní orgány si popřípadě i při nedoložení chybějícího dokladu mohly pokračování stěžovatelova studia ověřit dotazem na příslušnou školu.

[4] Žalovaná ve vyjádření ke kasační stížnosti odkázala na rozsudek krajského soudu

a na své rozhodnutí.

[5] Ustanovený zástupce stěžovatele následně ve věci podal repliku. Namítl, že stěžovateli nebyla řádně doručena výzva k odstranění vad žádosti. Tato výzva byla doručována veřejnou vyhláškou, zatímco pozdější výzva k seznámení s podklady rozhodnutí byla doručena tzv. fikcí doručení, přestože bylo doručováno na tutéž adresu. Stěžovateli není jasné, proč se způsob doručování v obou případech lišil. Za takové situace správní spis podle stěžovatele neskytá dostatečnou oporu pro závěr, že výzva k odstranění vad žádosti byla řádně doručena, a proto nemůže obstát ani zamítnutí žádosti pro neodstranění jejích vad.

[6] Kasační stížnost není přípustná.

[7] Podle § 104 odst. 4 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (s. ř. s.), *kasační stížnost není přípustná, opírá-li se jen o jiné důvody, než které jsou uvedeny v § 103, nebo o důvody, které stěžovatel neuplatnil v řízení před soudem, jehož rozhodnutí má být přezkoumáno, ač tak učinit mohl.*

[8] Stěžovatel v žalobě uplatnil dvě námitky. V prvním žalobním bodu tvrdil, že chybějící potvrzení o studiu ve skutečnosti správnímu orgánu zaslal. Ve druhém žalobním bodu pak namítal nesprávné posouzení přiměřenosti dopadu rozhodnutí o zamítnutí žádosti do svého soukromého života (č. l. 23-24 spisu krajského soudu).

[9] Oproti tomu v kasační stížnosti stěžovatel namítá, že žalovaná nesprávně posoudila jeho „procesní bdělost“, že správní orgán si měl skutečnosti vyplývající z chybějícího podkladu zjistit, resp. ověřit jinak (sám), a že mu výzva k odstranění vad žádosti nebyla řádně doručena (č. l. 2 a 45-46 spisu NSS).

[10] Z výše uvedeného porovnání je patrné, že stěžovatelova kasační stížnost, včetně její repliky, stojí na zcela odlišných důvodech, než které byly uplatněny v žalobě.

[11] Ustanovení § 104 odst. 4 s. ř. s. ale brání tomu, aby se v kasační stížnosti uplatňovaly právní důvody, které stěžovatel neuplatnil v řízení před krajským soudem, ač tak učinit mohl (rozsudek NSS ze dne 22. 9. 2004, č. j. 1 Azs 34/2004-49, č. 419/2004 Sb. NSS). Ustanovení § 104 odst. 4 s. ř. s. nesleduje restriktci práv fyzických a právnických osob na přístup k soudní ochraně. Po účastnících žalobního řízení lze totiž spravedlivě požadovat, aby v souladu s principem *vigilantibus iura scripta sunt* uplatnili namítané důvody nezákonnosti správního rozhodnutí již v řízení před krajským soudem, a v případě, že tak neučiní, nesli případné nepříznivé důsledky. Zákonodárce zároveň v tomto ustanovení pamatoval i na případy, kdy žalobce v řízení před krajským soudem určité důvody tvrzené nezákonnosti předcházejícího správního rozhodnutí uplatnit nemohl (rozsudek NSS ze dne 25. 9. 2008, č. j. 8 Afs 48/2006-155, č. 1743/2009 Sb. NSS).

[12] V nynější věci však z ničeho nevyplývá, že by důvody nově uplatněné v kasační stížnosti stěžovatel z nějakého důvodu nemohl uplatnit již v řízení před krajským soudem; ani sám stěžovatel nic takového netvrdí. Naopak z povahy uplatněných kasačních námitek plyne, že se primárně vztahují k pochybením při vedení správního řízení, a mohly tak být namítány již v žalobě.

pokračování

[13] Za situace, kdy jsou veškeré kasační námitky nepřipustné podle § 104 odst. 4 věty poslední s. ř. s., NSS kasační stížnost odmítne (usnesení NSS ze dne 30. 6. 2003, č. j. 4 Ads 23/2003-124, č. 34/2003 Sb. NSS, nebo ze dne 10. 3. 2004, č. j. 1 Azs 9/2003-33). Jestliže kasační stížnost není blanketní, ale obsahuje pouze námitky nepřipustné podle § 104 odst. 4 s. ř. s., není ani namístě, aby NSS předtím stěžovatele vyzýval k odstranění vad podání podle § 109 odst. 1 s. ř. s. (usnesení NSS ze dne 30. 6. 2020, č. j. 10 As 181/2019-63, č. 4051/2020 Sb. NSS, bod 13).

[14] Pokud jde o blíže nekonkretizovaný stěžovatelův poukaz na to, že žalovaná nesprávně posoudila jeho „procesní bdělost“, podle NSS jde nanejvýš o zárodek kasační námitky, která však nebyla natolik konkretizována, aby byla dostatečně určitá a nezaměnitelná. Sama o sobě tedy není projednatelná; jelikož však kasační stížnost jiné, konkrétnější kasační námitky (byť nepřipustné) obsahuje, bylo o kasační stížnosti možné rozhodnout (přiměřeně např. rozsudky NSS ze dne 16. 3. 2010, č. j. 1 As 92/2009-65, bod 11, ze dne 14. 7. 2011, č. j. 1 Afs 37/2011-68, bod 29, ze dne 3. 8. 2012, č. j. 2 Afs 12/2012-48, nebo ze dne 19. 5. 2016, č. j. 9 Afs 17/2016-43, body 42-43).

[15] Jestliže ustanovený zástupce stěžovatele v replice uvádí, že argumentace týkající se nesprávného doručení je rozhojněním tvrzení o nesprávném posouzení „procesní bdělosti“, pak patrně pomíjí, že stěžovatel nebyl vyzván k odstranění vad kasační stížnosti podle § 106 odst. 3 s. ř. s., a proto nebyl při uplatňování kasačních námitek omezen jednoměsíční lhůtou podle tohoto ustanovení (nález Ústavního soudu ze dne 31. 1. 2006, sp. zn. I. ÚS 390/05). Na tuto skutečnost ostatně NSS ustanoveného zástupce v usnesení o jeho ustanovení i výslovně upozornil. To, že bylo možné kdykoli v průběhu řízení nejen rozhojňovat kasační námitky, ale i uvádět kasační námitky nové, však nic nemění na tom, že námitky, které nemají předobraz v žalobní argumentaci stěžovatele (zde tedy i namítané vady doručení ve správním řízení), jsou nepřipustné podle § 104 odst. 4 s. ř. s.

[16] NSS tedy kasační stížnost odmítl podle § 46 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 104 odst. 4 a § 120 s. ř. s.

[17] Pravomocným skončením řízení o kasační stížnosti zaniká odkladný účinek, který NSS přiznal kasační stížnosti usnesením ze dne 12. 5. 2025, č. j. 2 Azs 77/2025-29 (§ 73 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 107 s. ř. s.).

[18] Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, pokud byla kasační stížnost odmítnuta.

[19] Jelikož NSS kasační stížnost odmítl, podle § 10 odst. 3 a 5 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, rozhodl také o vrácení zaplaceného soudního poplatku stěžovateli. Lhůta k vrácení soudního poplatku vyplývá z § 10a odst. 1 zákona o soudních poplatcích.

[20] Usnesením ze dne 14. 5. 2025, č. j. 2 Azs 77/2025-32, NSS ustanovil zástupcem stěžovatele Mgr. Vratislava Taubera, advokáta; v takovém případě platí hotové výdaje a odměnu zástupce stát (§ 35 odst. 10 s. ř. s.). NSS přiznal tomuto zástupci odměnu za dva úkony právní služby spočívající v první poradě s klientem včetně převzetí a přípravy

zastoupení, zahrnující i nahlížení do spisu dne 25. 6. 2025, a v replice ze dne 27. 6. 2025 [§ 11 odst. 1 písm. b) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátní tarif] ve výši 2 x 4 620 Kč [§ 9 odst. 5 a § 7 bod 5 advokátního tarifu] a paušální náhrada hotových výdajů ve výši 2 x 450 Kč (§ 13 odst. 4 advokátního tarifu), celkem tedy 10 140 Kč. Zástupce stěžovatele vykonává advokacii jako společník obchodní korporace, která je plátkyní DPH. Proto NSS zvýšil odměnu a náhradu hotových výdajů o tuto daň (§ 57 odst. 2 s. ř. s.) ve výši 2 129,40 Kč na celkových **12 269,40 Kč**. Tato částka bude zástupci stěžovatele vyplacena do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení z účtu NSS.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 27. srpna 2025

Sylva Šiškeová
předsedkyně senátu